

۱. سوران منوچهری، ۲. فرزاد ویسی، ۳. عدنان داستوار، ۴. صدیقه ابراهیمی

۱ کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی روستایی، آموزش و پرورش استان کردستان، ایران

۲ دکتری جغرافیا و برنامه ریزی روستایی، هیئت علمی دانشگاه پیام نور مریوان، ایران

۳ دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی روستایی، دانشگاه پیام نور مریوان، ایران

۴ کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی روستایی، دانشگاه زنجان، ایران

چکیده

پژوهش کاربردی حاضر که با دیدی جامع، رویکردی قیاسی و روشی توصیفی تحلیلی صورت پذیرفته به تبیین نقش توسعه ظرفیتی و در واقع میزان ظرفیت‌های چهارگانه اقتصادی، اجتماعی، محیطی و نهادی روستاهای کم جمعیت (زیر ۱۰۰ نفر) بخش خاوومیرآباد شهرستان مریوان به منظور ساماندهی آنها در قالب طرح اگام و تجمیع آنان پرداخته است. گردآوری اطلاعات از طریق دوروش کتابخانه‌ای در بخش نظری و میدانی مبتنی بر توزیع پرسشنامه در بخش عملی بوده است. جامعه آماری پژوهش نیز مشتمل بر ۵ روستای زیر ۱۰۰ نفر جمعیت بخش می‌باشد که ابتدا با بهره‌گیری از نمونه‌گیری کوکران تعداد جامعه نمونه مشخص و سپس با استفاده از روش نمونه‌گیری منطبق پرسشنامه‌ها به صورت تصادفی ساده در میان روستاییان توزیع گردید. تجزیه و تحلیل داده‌ها با بهره‌گیری از آمار استنباطی (t تک نمونه‌ای، رتبه‌ای فریدمن، همبستگی، کای دو پیرسون و تحلیل واریانس یکطرفه) نشان دهنده مناسب بودن سطح توسعه ظرفیتی در ابعاد اجتماعی و کالبدی-محیطی و نامطلوب بودن سطح ابعاد نهادی و اقتصادی است.

واژه های کلیدی: اسکان مجدد، توسعه ظرفیتی، بخش خاوومیرآباد